

Страни в главното производство

Жалбоподател: Митница Варна

Ответник: „Сакса“ ООД

в присъствието на: Варненска окръжна прокуратура

Диспозитив

Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, в редакцията след изменението с Регламент за изпълнение (ЕС) № 1101/2014 на Комисията от 16 октомври 2014 г., трябва да се тълкува в смисъл, че минерално масло като разглежданото в главното производство не може, с оглед на дестилационните си характеристики, да бъде класирано като газьол в подпозиция 2710 19 43 от тази номенклатура дори когато отговаря на изискванията в хармонизиран стандарт EN 590, в редакцията му от септември 2013 г., отнасящи се до газьола, предназначен за арктически климат или сурови зимни условия.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 3.7.2017 г.

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Полша), постъпило на
24 ноември 2017 г. — WB

(Дело C-658/17)

(2018/C 134/16)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Страни в главното производство

WB

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 46, параграф 3, буква б) във връзка с член 39, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че „Свидетелство относно решение в областта на наследяването“ — чийто образец съставлява приложение № 1 към Регламент за изпълнение (ЕС) № 1329/2014 на Комисията от 9 декември 2014 година за изготвяне на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 650/2012 ⁽²⁾ — може да се издаде и за решенията, които потвърждават качеството на наследник, но не подлежат (дори и частично) на изпълнение?
- 2) Трябва ли член 3, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета да се тълкува в смисъл, че акт за удостоверяване на наследствени права, съставен от нотариус в съответствие с общото искане на всички участници в производството по удостоверяване и пораждащ правните последици на влязло в сила съдебно определение, с което се констатира придобиването на наследствени права — какъвто е актът за удостоверяване на наследствени права, съставен от полски нотариус — представлява решение по смисъла на тази разпоредба?

Съответно,

трябва ли член 3, параграф 2, първо изречение от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета да се тълкува в смисъл, че нотариусът, съставящ този вид акт за удостоверяване на наследствени права, трябва да се счита за съд по смисъла на последната разпоредба?

- 3) Трябва ли член 3, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета да се тълкува в смисъл, че уведомяването, извършено от държава членка по реда на член 79 от Регламента, има информативно значение и не е условие за признаването на професионалния юрист, компетентен по наследствени въпроси и изпълняващ съдебни функции, за съд по смисъла на член 3, параграф 2, първо изречение от този регламент, ако той отговаря на условията, произтичащи от последната разпоредба?
- 4) При отрицателен отговор на първия, втория или третия въпрос: трябва ли член 3, параграф 1, буква и) от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета да се тълкува в смисъл, че признаването на националния правен инструмент, удостоверяващ качеството на наследник — какъвто е полският акт за удостоверяване на наследствени права — за решение по смисъла на член 3, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета изключва признаването му за автентичен акт?
- 5) При утвърдителен отговор на четвъртия въпрос: трябва ли член 3, параграф 1, буква и) от Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета да се тълкува в смисъл, че акт за удостоверяване на наследствени права, съставен от нотариус в съответствие с общото искане на всички участници в производството по удостоверяване — какъвто е актът за удостоверяване на наследствени права, съставен от полски нотариус — представлява автентичен акт по смисъла на тази разпоредба?

⁽¹⁾ ОВ L 201, стр. 107.

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 1329/2014 на Комисията от 9 декември 2014 година за изготвяне на формулярите, посочени в Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство (ОВ L 359, стр. 30).

Жалба, подадена на 13 декември 2017 г. от Toni Klement срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 10 октомври 2017 г. по дело T-211/14 RENV — Toni Klement/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-698/17 P)

(2018/C 134/17)

Език на производството: немски

Страни

Въззивник: Toni Klement (представител: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания

Въззивният жалбоподател иска от Съда

1. да отмени решението на Общия съд от 10 октомври 2017 г. по дело T-211/14 RENV и
2. да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Въззивният жалбоподател изтъква по същество три основания във въззивната жалба.

С първото правно основание въззивният жалбоподател твърди, че са недостатъчни мотивите, изложени по отношение на констатацията, че разглежданата триизмерна марка има отличителна способност. Обжалваното съдебно решение не съдържа каквито и да са мотиви относно въпроса защо оспорваната триизмерна марка трябвало да има особено висока отличителна способност, независимо че нейната форма била чисто техническа. Така, що се отнася до конкретен съществен въпрос, изложените мотиви не били ясни и разбираеми, поради което била допусната грешка при прилагане на правото.